

ה"ט 51714/03/21 - שרה אביטל, עו"ד נגד רוברט נגבי, עו"ד

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ט 51714-03-21 אביטל נ' נגבי

בפני כבוד השופטת בכירה רחל קרלינסקי
המבקשת שרה אביטל, עו"ד
נגד
המשיב רוברט נגבי, עו"ד
החלטה

לאחר מתן צו במעמד צד אחד ביום 24.3.2021 והדין במעמד שני הצדדים, עתרה המבקשת להורות על מתן צו כנגד המשיב על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת, משום שהאחרון הטרידה ואיים לפגוע בשלוות חייה וזאת באמצעות שני מכתבים שנשלחו אליה על ידו, עובר להגשת הבקשה.

עניינה של הבקשה נעוץ במכתבים הנ"ל שהופנו למבקשת ושנשלחו על ידי המשיב, במסגרת הליך המצוי בהתדיינות בבית המשפט לענייני משפחה, בין המשיב כמייצג את עצמו למרשתה של המבקשת.

בית המשפט בהחלטתו מיום 24.3.2021 (עד לדיון במעמד הצדדים) אסר על המשיב להטריד את המבקשת וליצור עמה קשר בכתב או בעל פה או בכל אמצעי אחר למעט בנושאים הקשורים לייצוג בהליך המשפחה. כמו כן, אסר עליו להימצא במרחק של 100 מ' מדירת מגוריה או מקום עבודתה או בכל מקום אחר בו היא נמצאת בקביעות.

כבר במעמד צד אחד הסבירה המבקשת כי עיקרה של בקשתה היא ההטרדה שהטריד אותה המשיב במכתבים שהפנה אליה, בנוסח שנקט ובאיום לפרסם עליה מידע ברשתות החברתיות. היא גם הביעה נכונות להיפגש עמו במסגרת הייצוג ההולם שהיא מעניקה למרשתה, אבל התנגדה להטרדותיו במכתבים הנ"ל.

המשיב עמד על קיום הדיון בבקשה וזאת על מנת להצדיק את התנהלותו כלפי המבקשת ובמטרה להצביע על כך שלא היה יסוד לבקשה.

מעדות המבקשת עלה, כי לא פגשה אי פעם את המשיב, לא שוחחה עמו פרונטלית אף פעם, לא קיבלה ממנו מסרונים ואף לא הודעה רגילה, מלבד אותם שני מכתבים שצירפה לבקשתה במקור.

לטענת המשיב אין מקום, ולא היה מקום, ליתן צו על פי חוק למניעת הטרדה מאיימת הואיל ועל פי הוראות החוק והפסיקה הרלוונטית אין להגביל אותו מלנקוט בלשון ובסגנון שנקט במכתבים שהפנה למבקשת ולא היה בכל אלה כדי להטריד או לאיים עליה. במסגרת סיכומיו לא נמנע המשיב מהעלאת הערות באשר למקצועיותה של המבקשת

ולהתנהלותה בתיק שבענייני משפחה וחזר והדגיש כי לפחות במסגרת הבקשה במעמד צד אחד, היה עליה להציג בפני ביהמ"ש את כל העובדות הרלוונטיות, לרבות הסכמתה להיפגש עמו לגופו של הסכסוך הבינאישי בינו לבין מרשתה.

סעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת תשס"ב - 2001 מגדיר הטרדה מאיימת - מהי, כדלקמן:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו, או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

סעיף 2 לחוק מוסיף ומחדד את ההוראה הכללית ולפיו מבלי לגרוע מהוראות ס"ק א, יכול שתהא הטרדה מאיימת גם בנקיטת איומים, בפגיעה או ביצירת קשר עם אדם בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.

המשיב הפנה לבר"ע (י-ם) 179/04 **שובל נ' ניסים** (10.8.04), שם בחן ביהמ"ש המחוזי בירושלים את יסודות הוראות החוק הנ"ל והורה כי הפעלת החוק ראוי כי תעשה באופן מושכל תוך הגשמת תכליתו ומטרתו ומתוך זהירות שלא להיסחף, יתר על מידה ועל מנת להימנע מפגיעה בחירויות יסוד של אדם.

אין חולק וגם המבקשת בסיכומיה הודתה, כי חופש הביטוי נמנה על חירויות היסוד.

ספק בעיני אם החלפת תכתובת בין עורכי דין במסגרת הליך משפטי, עונה על הגדרת "הטרדה מאיימת" על פי החוק כאמור, וגם אם מדובר ביצירת קשר בכתב.

אמנם, הלשון שבחר בה והסגנון שנקט בו המשיב חריגים ומתאימים לכאורה לבחינה על ידי לשכת עורכי הדין. לשם כך נקבעו סעיפים 23, 26 ו-33 לכללי לשכת עוה"ד (אתיקה מקצועית) תשמ"ו - 1986. קשה להלום כיצד מניח המשיב כי התבטאויותיו במכתבים הנ"ל מעידות על יחס חברי, שמירה על כבוד חבר למקצוע או התנהגות בדרך ארץ. אולם, אין בין כך לבין עתירה לצו למניעת הטרדה מאיימת קשר מחייב.

המבקשת הודתה כי המקום לבירור טענות בענין סגנון מילולי לקוי ותכתובת עורכי דין נוגע לאינסטנציה אחרת, אלא שהיא מבקשת שהמשיב לא יהלך עליה אימים ולא יטריד את מנוחתה בסגנון שנקט בו.

אדגיש, כי הצו שניתן על ידי ביהמ"ש ביום 24.3.2021 הוא חריג ובמסגרתו נאסר על המשיב, במסגרת איסור יצירת הקשר לפנות למבקשת באופן שבו משתמעת פגיעה ברכושה או בשמה הטוב של המבקשת ולהתנסח בהתנסחויות ראויות ומקובלות בין עורכי דין.

גם אם היה מקום ליתן צו זמני, הרי לאחר הדיון בבקשה לא שוכנעתי כי התקיימו כל התנאים למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, אלא שיש לקבע כי המזור והסעד המתאימים לבקשה, להם זכאית המבקשת, צריכים לבא ממקור משפטי אחר.

במאמר מוסגר אציין, כי לא היה יסוד לטענה על פיה הומלץ למבקשת על ידי ביהמ"ש לענייני משפחה לפנות בהליך על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת, בנסיבות המפורטות בבקשה. ההמלצה ככל שניתנה, התייחסה למרשתה של המבקשת בהליכים מול המשיב.

לאור כל האמור, אני מורה על ביטול הצו.

לא מצאתי ליתן צו להוצאות מששוכנעתי שהמשיב ניסה בכל עוזו, גם במהלך הדיון, להצדיק התנהגות חריגה מאד ולא מקובלת בין עורכי דין כלפי המבקשת.

ניתנה היום, י"ז ניסן תשפ"א, 30 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.